

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem
IMPERATORA I M. C. CAESARZY ROSSYI.

W WILNIE V. S. I. LIPCA 1803. ROKU W SRCDE

z Petersburga VS. 26. Czerwca.

Z trzynastu batalionów dziś będących artyleryi, i pięciu nowo-uformowanych, złoży się regimentów dziewięć, w których naznaczeni Szełami: regimentu 3. General Lieutenant Kapcewicz; 7. General Lieutenant Helwich; 5. General Lieutenant Meller Zakomelski; 6. General Major Grave; 2. General Major Rezwoy; 9. General Major Butigin; 4. General Major Xiąże Myśzeczki; 1. General Major Berg; 8. General Major Tuczko 3. Naznaczeni komendantami: 6. regimentu artyleryi General Major Medem; 5. General Major Begiczew 2; 2. General Major Ulanow, 9. General Major Lazarew; batalionu artyleryjskiego leib gwardyi General Major Kasperski; Półkownik Kublicki otrzymał rangę General Majora, został komendantem w Willmanstrandzie i Szefem garnizonu. Półku kawalerji Półkownikami; Szefowi Mariupolskiego półku huzarów General Majorowi Witgenstein oświadcza się Najwyższe ukontentowanie za porządek w nim znaleziony przez Inspektora. Równym sposobem oświadczone ukontentowanie Słobodzko Ukrainskiemu Gubernatorowi Cywilnemu Artakowi, Prezydentowi Sądu Głównego teyże Gubernii, Sędziom i Prokuratorowi za pośpiech w sądeniu znaczney liczby spraw kryminalnych. Pensya naznaczona bywyszemu Wice Prezydentem w Kammer Collegium Akt. Stanu Konsyliarzowi Bakuninowi dawana będzie żonie jego do śmierci, córkom zaś do zamąż pójścia. Ober Forstmeystrowie: Riażeński Kropotow, Kijowski Baszučki, Miński Sardi zostają Kolleskiami Konsyliarzami.

J. I. Mość odebrawszy rapport od Generala Lieutenanta Smoleńskiego Gubernatora wojennego Eisena, z iaką ochotą Szlachta tey Gubernii przyłożyła się do ufundowania u siebie Szlachecko-wojskowej szkoły, wszystkim osobom do tego wchodzącym najwyższe ukontentowanie raczył oświadczyć; mianowicie zaś Gubernińskiego Marszałka ozdobił orderem S. Anny 2. klasy; Chorażego Szupinińskiego, który na dobra swoje wniósł wiekuisty obowiązek płacenia corok 200 rubli na utrzymywanie jednego kadeta, wyniósł na stopień wyższy; jakoteż Marszałków powiatowych Arseniewskiego, Zagrażskiego, Krasinińskiego, Lesli, Chrapowickiego ettc.

z Wiednia 29. Czerwca.

W przeszłym roku nie zwyczajna susza pozabawiła spodziewanych urodzajów niektóre prowincye Monarchii Austriackiey; w roku terażniejszym ciągle deszcz podobnego skutku lekkać się może; Dunaj po wielu wylał miejscach z brzegów pols najwyższe zatopił. Z drugiey strony wojna przez Anglią zapowiedziana Francuzom, zajęcie przez ostatnich Hannoveru, zamknięcie rzek Elby i Weser, cukier, kawę, i inne towary do nas przychodzące z W. Brytaunii podro-

żyły nie zmiernie. — W Serwii nierząd i zamieszanie. Każdy z Jańczarow jest zwierzchnikiem; wszyscy przywłaszczają sobie prawo sądzienia, karania, zabierania majątku mieszkańców spokojnych i nieszczęśliwych; kilkaset rodzin Chrześcian nie mogą znieść uciążliwego iarżma, postanowily szukać zchrouienia za granicą. Prowincya niszczeie; najwyższa zwierzchność nie wie o tém, albo raczey nie umie zaradzić zlemu. — Arcy Xiąże Karol wydał rozkaz, żeby woyska Cesarskie do obozów wytkniętych w Austrii i Gallicyi już się nie zgromadzały. Podobnym sposobem regimenta do Włoch przeznaczone zostaną na miejscu.

Gdy poseł Francuzki Champagny przysłał ne z Paryża depesze komunikował Cesarzowi, nastąpiła w Laxenburgu wielka rada Stanu w obecności Arcy Xiążęcia Karola; wnosimy że rzecz była o zamknięciu Anglikom portów Trieste, Fiume, Wenecyi, lecz Monarcha neutralność zachować statecznie postanowił. — Kommandujący w Gallicyi wschodniej Xiąże Karol Lotaryński zaślubił wdowę z Cetnerów Potockę. — Między wątpliwemi odgłosami położyc trzeba wiadomość o zamordowaniu Abdul Wechaba przez dwóch Turczynów, którzy Arabskie wdziawszy odzienie przyszli do obozu jego. — Xiąże Wurtembergski za expedycyą dyplomatyczną na dostojność Elktorską zapłacił kancelaryi Cesarskiej 69 tysięcy złt. ryń. — Ponieważ zwyczajne dochody nie wystarczają tu na wydatek w okolicznościach terażniejszych, przeto niektóre podatki we wszystkich Prowincjach podwyższyć ieszcze kazano.

Od Granic Włoskich 20. Czerwca.

Dywizye woysk Francuzkich i Włoskich pod sprawą Generała S. Cyr idące odpoczawszy dni kilka w Ankonie d. 13. stanęły w Fermo; zkład wczora miały ruszyć do Neapolitańskich granic; ten kilka-dniowy spoczynek był podobno przyczyną i źródłem wieści niedawno rozniešionej, że Król dwóch Sycylii na przyjęcie obcego żołnierza w kraju swoim nie pozwala. — Na morzu Adryatyckim pokazało się nie spodzianie 7. korsarzów Algierskich; zabrali kilka statków, i 200. ludzi w niewolę.

z Londynu 22. Czerwca.

Ministrowie na skutek odezwy Królewskiej niedawno czytanej w Parlamencie, dla odwrócenia klęsk narodowi grożących przez wyłączenie od Francuzow zgotowane, podali projekt zaciągnięcia ieszcze 3 tysięcy ludu w Londynie, 6. t. w Szkocyi, 34. t. w Hrabstwach Angielskich, 10. t. w Irlandyi, zostawiając rządowi moc zupełną użycia tego woyska w potrzebie według upodobania. Tym sposobem milicya Królestw Unią ziednoczonych wynosić będzie głów 150. tysięcy, nie licząc regularnego żołnierza i

flotnego. Na wszystko Parlament zezwolił bez podziału głosów; bo niebezpieczeństwo wielkie i blizkie zkrócić kazało mniey potrzebne spory dla zbawienia powszechnego. Królewicz Xiążę Cambridge ma przyjąć znaczną komendę w armii lądowej; spodziewamy się że tu szczęśliwszym będzie niż w obronie Hannoveru. Powszechnie jest teraz narzekanie, dla czego Ministrowie wojsk Elektorskich wczesniej nie przeprowadzili do Anglii. Gdy albowiem trudno było bronić się od nieprzyjacielskiej przemocy; gdy Mocarstwa lądowe zasłaniać nie chciały Hannoveru; gdy rząd wiedzieć musiał doskonale, iż Konsul na neutralność względu nie zachowa; czyliż nie lepiej było, albo wojskiem Angielskiem Hannoverskie wzmocniwszy rozrywać na lądzie siły Francuzów; albo przyuamniey użyć żołnierza, dział, amunicyi Elektorskich na obronę kraju naszego.

W Dublinie tak rzadkie są złote pieniądze, iż za jedną ginęę płaci się 5. FS. U nas bank dotąd nie płaci gotowizną. Nieprzyjacielskie pisma przepowiadają duchem wieszczym, że wkrótce podobno czas ten przyjdzie, w którym lud Angielski w masie powstawszy przyjdzie do banku z cyrkulującymi dotąd papierami, domagając się o zamianę onych na pieniądze gotowe. Tak było r. 1745, gdy wiadomość przysłała o wylądowaniu do Szkocyi Karola Edwarta Stuarda; ale w ten czas niebezpieczeństwo dalekie i mnieysze było; większy patriotyzm w narodzie, mnieysza znowu papierów summa. Dziś Francuzi lądować zamyslaią w okolicach stolicy Angielskiej; przeto z naszej strony czynią się przygotowania, w Prowincyach naybardziej południowych do odporu dzielnego. W miescie naszym i blizko niego wiele regimentów postawic kazano; naystraszniejszy albowiem dzień będzie, w którym pospólstwo uwiadomione zostanie o wtargnieniu nieprzyjacielskim, chociażby dalekiem i w małej liczbie żołnierza, którą sława nayłatwiey powiększyć może.

Gdy w Parlamencie mówiono o potrzebie pomnożenia milicyi, Lord Moira zganił Ministrom, że sami wczesniej zamyslaiąc o zaczęciu wojny, nie przełożyli zaraz Parlamentowi, co dziś czynią. Gotujemy się do odparcia gdy wylądują Francuzów. Na inném polu nieprzyjaciela spotkać przystało. Zagarnął Konsul Elektorat Hannoverski. Honor kazał Anglikom bronić kraie dziedziczne Monarchy swego, który poświęcił wspaniale domowy interes dla dobra W Brytannii. Strata kraju tego nam odbiera zręczność rozrywania sił nieprzyjacielskich, iesliby do wojny lądowej przyszło. Odporną potęgą Moira; o zaczętney myśli kazał; inaczej zginie naród; bo nieprzyjaciel czynay przemyślny, odważny, potężny, jakim bez wątpienia jest Konsul, w czasie swoim upatrzy porę do wykonania szkodliwych nam zamysłów, widząc się bezpiecznym w domu. Trzeba żeby Angliocy szukali Francuzów po Departamentach zachodnich, gdzie uciemienzeni mieszkańcy o ratunek wołają. — Jednego zdania byli Xiążę Clarence i Lord Grenville.

Minister wojenny ostrzegał naród, czego lękać się powinien od nieprzyjaciela. „Wniebezpieczeństwie pospolitém dosć jest użyć zwyczajnych ratowania się sposobów. Lecz Buonaparte człowiekiem jest nadzwyczajnym, nadzwyczajne projekta ułożył. Nie o zdobyciu myśli którey z prowincyi naszych; celem chęci jego zniszczenie imienia Angielskiego. Ten okręt na którym płynąć będzie ku brzegom naszym, całą jego zemstę poniesie. Siła W. Brytannii lądowa, ogromne flotty lękać się nie kaza; pogardzać jednak niebezpieczeństwem nie przystoi, gdzie idzie o niepodległość i całość. Zdać mi się, że pewną tylko liczbę zbrojnych wyrzuci Konsul na brzegi nasze; jaką za-

brać pozwoli ograniczona statków liczba; tych prędko zniszczyć bądźmy gotowi; bo ieszeli rzecz pójdzie w przewłokę, cóż się stanie z stolicą, gradami, portami naszymi? iakie w całym kraju powstać mogą zamieszania. Ieszeli Buonaparte spodziewa się dokazać więcey nad spustoszenie nadbrzeżów naszych, nie widzę na czém opierać może nadzieję. Ale zemsta ludzi zaslepić i unosić zwykła daleko.

Gdy mówią Francuzi, że flotty iedne po drugich, wóyska po wojskach w lądowania następować po sobie mają nieprzestannie; chociaż nie widzę iak to wykona nieprzyjaciel, radzę być w gotowości. Znam iego siłę; słyszałem o czynionych licznie ofiarach okrętów i fregat dla RPtey; od śmiechu iednak wstrzymać się nie mogę czytając próżbę zestarzałych Senatatorów, Prawodawców i Trybunów, ażeby Konsul ich z sobą do Anglii prowadził. Ręczę iż niebezpieczeństwo dla nieprzyjaciela będzie większe niż dla nas. Chciałby z Anglii powrócić do siebie, lecz ten powrót stanie się niepodobnym; u starożytnych rzekę Styx raz przeszedszy nikt na świat nie powracał. W obronie Ojczyzny obywatel żaden wyłączoney od służby zostać nie powinien. Żatém 50. tysięcy milicyi losem wyciągnąć trzeba z ludzi od 18 do lat 45 wyjętymi będą szczególnie; Oficyerowie służbę pełniący; starzy od służby uwolnieni; nauczyciele w szkołach głównych, duchowni i kaznodzieie; matkowie i rzemieślnicy okrętów, ubodzy. Tu ostrzedz winienem, iż W. Brytannia stosując się do dzisiejszych okoliczności i odmian zaszych w Europie, odmianę zrobić powinna dla zbawienia własnego. Dotąd ufaliśmy iedynie morskim siłom; czas jest ażebyśmy utrzymywali lądowe w stosunku do bogactw, ludności, potrzeby narodowej. Niech się nauczy nieprzyjaciel pogardzający żołnierzem Angielskim, że sławne wieki Marlborougha mogą powrócić; a iesli zabronić niepodobno wylądowania, w mocy jest naszej ukarać zuchwiałych naiezdników.

Po Ministrze wojennym mówił iego poprzędnik Wnidham. Gdyby nieprzyjaciel wysadził na brzegi nasze np. sto tysięcy zbrojnego ludu; W. Brytannia chociaż liczy 140 t. żołnierza, 150, t. milicyi, odporu dać nie zdoła; ponieważ siły nasze będą rozrzucone którym biegły w rzemieśle wojenném Konsul nigdy zgromadzić się nie pozwoli; opanuje porty, zagarnie prowincye, posiłki dla siebie zprowadzi. Zdanie jest moje cały naród uzbroić ruszeniem pospolitém; niech lądującego nieprzyjaciela zewsząd otacza niebezpieczeństwo. Naylepsze wojsko regularne; po niem idziemilicya; ostatni stopień trzymają ochotnicy; nikczemnieysze od wszystkich pospolite ruszenie, przynajmniey ogromnością liczby straszne być może, Sam Londyn w potrzebie krocie ludu postawi do boiu. Przykład Hannoveru podbitego przez kilkanaście tysięcy Francuzow nikogo straszyc nie powinien; grzech ministrow że przewidziawszy niażdż wczesniej nie myśleli o obronie; czterekroć więcey mając żołnierza Mortier nicby tam nie dokazał. Powstańmy wszyscy; masą ludu pogardzać nie podobno. Takim ochotnikom nie potrzebny mundur piękny, nauka Menewrów, strzelania regularnego. Za dni chwalebnych Marlborougha nie dbali przodkowie zwycięzcy na lądzie i morzu, prawą czy lewą nogę wprzód postawi żołnierz, zlewego czy sprawego oka wypali. Dzisievsy Francuzi nie są w tych drobaosciach surowie skrupulatni.

Na hasło pospolitey obrony, iesli da rząd gminowi doskonałych przewodników, ukaza się niepospolite talenta do wojny; wies każda szkoła będzie rycerską. Lecz niebezpieczeństwa tać nie godzi się przed narodem, nauka przeciwna u mnie potępiona jest; i heretycką. Lękać się trzeba

niebezpieczeństwa gdy dalekie; pogardzać obecnymi. Ministrowie dotąd zachowali się spokojnie i milczeli o niem w Parlamencie. Podobno uczynili wszelką gotowość do odporu tajemnie bośmy nic nie widzieli. Są ludzie, którzy widząc dóm od zbójców napadniony, zamiast myślenia o obronie życia i własności, kryją się pod łóżko. J. Buonaparte czynił przygotowania tajemne; może rząd nasz poszedł za przykładem jego. W czém wielka jest różnica. Attakującemu sekret potrzebny; sposobiący się do odporu milczeć nie powinien. Cóżbyście rzekli o wodzu przedniej straży, który widząc podchodzącego nieprzyjaciela, rzecze do swoich żołnierzy: tej nocy nieprzyjaciel napadnie nasz oboz; rozkażę przeto, żebyście się zachowali wciichości głębokiej nikomu o tém nie mówiąc. Tak właśnie uczynili Ministrowie nasi; z serca pragnę ażeby sami z narodem przedłużonego milczenia nie żalowali. Grozi niebezpieczeństwo? Gotowimy do boju Anglicy, lecz rząd wcześniej ostrzedz nas był powinien.

z Hamburga 6. Lipca.

D. 30. Czerwca Szefsztabu armii Francuzkiej Leopold Berthier przybył do Lavenburga z kilku Adjutantami. Wprowadzony do Feld Marszałka Wallmoden, kilka godzin z nim rozmawiał, i niemieszkając do Luneburga powrócił. Traktowano z obu stron o los przyszły wojsk Elektoralskich. Domagał się nieprzyjaciel, ażeby złożywszy oręż w niewolę wszystkie poszły, iszda nawet konie wydać miała; żołnierze byliby zaprowadzeni do Francyi. Odpowiedzieli Wodzowie Hannoverscy; że dość wielką uczynili z siebie ofiarę, zezwalając na kapitulacyą w Suhlingen; co się stało naybardziej dla oszczędzenia krwi niesłusznie wplątanego w wojnę, i krwi ludzkiej; dziś gdyby zezwolili na tak ostre warunki, byłoby to z uymą ich honoru, który nad życie cenią. Zatem gotowi są raczej bronić się do ostatniego, niżeli pójść w niewolę. Po takiej odpowiedzi nic nie zostawało, iak tylko zerwać broni zawieszanie, i wojnę zaczynać. Jakoż Hannoveranie mieli wszelką gotowość do tego; iuż wszystkie regimenty były w poruszeniu, chcąc bronić przeprawy Francuzom za Elbę. Znalazło się ieszcze u nich dość wiele ciężkich armat i połowych do osadzenia batteryi nad brzegiem; stanowiska, zdaniem powszechności, Wallmoden obrał bardzo wygodne, w których nie iuż tylko mógł walczyć o wolność długo, ale też o zwycięztwo.

Z swojej strony Mortier sposobił się do zagaenia kampanii; woyska w okolicach Luneburgskich miał zgromadzonego 20. tysięcy; artyllerya, pontony, żywność, amunicya stały na miejscach wyznaczonych; wskazano regimentom gdzie który miał przeprować się za rzekę; wszystkie statki na Elbie zabrano które do tego służyć miały; pogłoska bowiem o przeyściu w Uelzen 5. tysięcy Republikanów była zmysloną. W tém niespodzianie odmienia się rzeczy postać. Niewiadomo iakim sposobem zklonily się umysły do pokoiu i zgody. Czyli Hannoveranie poznali niepodobienstwo opierania się nieprzyjacielowi potężnemu, sami wszelkich posilków pozbawieni; czyliteż wódz Francuzki łagodniejszy od wyżey opisanych warunki podał; d. 4. przystąpiono do nowej negocyacyi; która nakoniec podpisana, zapobiegła krwi rozlaniu. Warunki nie są ieszcze ogłoszone urzędowym obyczajem; według powieści następujące być mają; Hannoverscy żołnierze do Francyi nie będą odesłani; Oficyerowie zachowują w całości ekwipaż; szpada im zostawiona; gażę iaką dotąd mieli od Elektora, od RPtey mieć będą. Wszystkie działa broń, amunicyą, wozy, konie, magazyny wydadzą Francuzom; w kraju Lavenburgskim Francuzi i rozbrojeni Hannoveranie w równey liczbie stać będą; osta-

tni do końca wojny przeciwno RPtey służyć nie powinni. — Tym sposobem zakończył ważną dla narodu swojego wyprawę Mortier. Teraz miasta Anzeatyckie w troskliwości czekają swojego losu. Komunikacya i handel z Anglikami przecięte, poczta z Londynu w Tonningen wkrótce spodziewana; dotąd innych nie odbieraliśmy wiadomości iak przez Hagę i Paryż. Woyska Duńskie zgromadziły się w Sleswicku i Holsztynie; Królewicz następca Tronu kazał póm ożyć znacznie artylleryą i półki flotne.

z Hagi 2. Lipca.

Kłeska przez Anglików zadana rybakom w okolicach Schevening nie tak wielką była iakiesmy rozumieli; niespodziewany ten przypadek tém bardziej nas zasmucił, im więcej Regencya względów mieć kazała na rybaków przeciwney strony; mamy nadzieję że Dwór Londyński podobnych zaborów na czas przyszły zabroni. Kommissarze z rządu wybrani na przywitanie Konsula imieniem RPtey, wyiechali do Bruxelles; Ambassador Semonville; Generał Victor pospieszają tymże końcem do Flessingue, gdzie iuż się znajduje dywizya Mammeluków. Ministra morskiego Decres i Admirala Rosili tamże przyjęto nieustannem strzelaniem z armat walowych. Anglików przytrzymanych w kraju naszym mianowicie lud zabrany z 4. pocztarskich statków, Francuzi do Valenciennes i Lille odesłali. Regimenta do armii rezerwowey Generała Dessolles przeznaczone ciągnąć nie przestają.

z Paryża 28. Czerwca.

Pierwszy Konsul przybył do Compiegne d. 6. Mésidor z rana witany od Prefekta Departamentu Oise i wszystkich urzędników, Odwiedził Prytaneum, i wszystkie rękodzielne domy, niedawno wielkim nakładem założone; usilność Dyrektora onych Conté głośno pochwalił; dał audyencyą trybunałom krajowym i duchowieństwu. Z Compiegne do Amiens całą prawie drogę okrył lud bramami tryumfalnymi. 30. tysięcy ludu czekało przybycia naywyższego rządcy przed bramami ostatniego miasta; gwardya honorowa złożona z 60. iadzy, 2. kompanii pieszych spotykała przed murami. Maire klucze oddawał. Radość obywatelów powszechna, równała się tey której był świadkiem Konsul w Rouen i Lyonie, wszystkie ulice miasta ozdobione były produktami rękodziel miejscowych; nad który milszego widoku pokazać nie podobno Konsulowi. Na obiad zaprosił do siebie Prefekta i Maira. Wieczorem oświecono wszystkie domy; illuminacya światłyni wspaniała na wałach podobala się ciekawym. Nazajutrz Konsul obiechał konno twierdze, cytadellę, i wszystkie okolice miasta; siadł na statek, płynął cokolwiek rzeką Somme, i powrócił do pałacu pośród niezliczonych tłumów ludu.

Długo byłoby wypisywać mowy Prefekta, Biskupa, Maira, dość będzie położyć myśli piekniejsze. Starales się, Konsulu, rzekł Biskup, odrodzić naród przez rewolucyą zniszczony; wylałeś dobrodzieystwa i szczęście na lud przyprowadzony do rozpaczey; tego znieść nie mogąc nieprzyjaciel poprzysiął tobie nienawiść nieśmiertelną i ta nienawiść iego daie ci prawo do miłości i do wdzięczności naszej. Nie raz, rzekł Prefekt, słyszałeś pochwały swoje, wielu przedemną mówiło iakies zbawił Oyczynę, imieniowi Francuzkiemu przywrócił dawną świetność, armiom szczęście; iakies rządził w duchu mądrości, umysły ziednoczył, naród uszczęśliwił zwycięztwem, pokoiem, religią prawami. Do mnie zaś wspomnieć należy że z tego miejsca gdzie mówię, widziałem siedzących Ministrów gdy o pokoiu traktowali; w tych murach niedawno świadkach pojednania i ugody,

rozlegały się okrzyki radośne; dziś traktat uroczystie zaprzysiężony łamią Anglicy. Narod wielki złożył w ręku twoich całą potęgę swoją; użył dla zemsty przykladny. Ociec Oyczyziny pódziesz przez pola nasze i wsie przemyślem twoim ożywione, dokąd cię honor i przeznaczenie wołają. Niech zadrży nieprzyjaciel. Anglicy siepo posłuszni słabym i dumnym Ministrom, zuchwałym w Parlamencie Orotatorom stanąć wkrótce do boju z nami, i wyrzą wkrótce co czynić umie Konsul na ukaranie wiarołomstwa, przymuszenie morskich łotrzyków do niemiłego im pokoju, i ogłoszenie wolności morza na Angielskich rozwalinach. „

Maire nakoniec ofiarował Konsulowi kilka łabędziów Taką mówił ofiarę, przodkowie nasi przynosić zwykli rządcom najwyższym narodu; tę łaskawie przyjął Ociec ludu dobry Ludwik 12; tę waleczny Henryk 4; na dowód wysokiego szacunku i poważania dla ciebie, liczbę łabędziów dwakroć większą dałemy. Nie dość na tém; widać są jeszcze inną ofiarę; oto wszyscy obywatele dają jednomyslnie pieniądze na zbudowanie statków w porcie Valeryi; tam znajdziesz walcznego tłum rycerstwa. Duval, Perrée, L. Julie zostawił godnych następców na ukaranie wiarołomnego nieprzyjaciela, na zemstę za krzywdy świata wyrządzone.

Jeżeli tobie los darował zwyciężyć Anglików, widzieć będziemy wkrótce ich upokorzenie; widzieliśmy już to w przeszłych wiekach; w naszym kościele pyszny Edward zchylił głowę i kolano ugiął, przed Króla Filipa tronem w murach naszych przed dwoma laty dałeś pokóy, który teraz gwałci nieprzyjaciel. Zprowadzisz go znówu do tychże murów, przysięgi obłudney świątków niemych; a jeżeli widok nieyasa na którym dokonali zbrodnię, pomnaża zawstyżenie winowayców; u nas więc Anglicy upokorzeni smutni złoza berła nad Oceanem przywłaszczone, i wolność handlu przyznają.

1803. R. 1 Mscu Junii 20. dnia, Szlachcic służący za Ekonomą nazywający się Dobrzyński, wroście strzedniego lat mający guro 40 łysy mało mający włosow na głowie i to żółtawych, w kapocie niebieskiej obdartej jak, wziął z sobą konia podjezdka płowego, z grzywą i ogonem czarnym na nim musztuk i kulbaka, przy tym wziął fuzyę krótką kaskelkę i pieniądze: zł: 200, nadewszystko ma przy sobie świadectwo od W. Szymowicza; jeśli by kto poścignął takowego złoczyńcę, uprasza się odesłać p. Policją Ziem: do Sądu Niż: Ptu Oszmiańskiego.

Suskrypcya czyli Abonnement.

Nowego dzieła Muzyki, pod tytułem: *Radość miasta Moskwy z przyczyny Koronacy Nayaśniejszego ALEXANDRA I IMPERATORA w zech Rofsyi ettc. Kantata allegoryczna nowo-skomponowana przez P. Slabingher Kapelmaystra i kompozytora Dworu IMPERATORSKIEGO*, ułożona przez samego Autora na Fortopiano ze śpiewaniem, i akompaniowaniem iedney skrzypcy. Cena abonamentu jest czer: złt. 3. od exem: latza, które się płacą przy odbieraniu onego. Będzie czystym i poprawionym manuskrypcie na dobrym papierze oprawny w zech księgach. Osoby chcące abonować, są uproszone donieść Autorowi co najprędzey by miał czas przygotować exemplarze. Będą się oni rozdawać w Mscu następującym 7br: 1803. prz: z kompozytora samego w Wilnie w domu JP. D'Abrego Instytutora pensyi Francuzkiej Panien.

Wytlómaczenie Muzyki.

- N. 1. Wstęp Symfonii.
2. Duet śpiewany przez *Cnotę i Zgodę*.
3. Oswiadczenie Instrumentalne radości ludu.

4. Przybycie dobrego Peniusza protektora Rofsyi.

5. Aryika śpiewana przez Peniusza.

6. Odiadz wspomnionego Peniusza.

7. Gwardya w ruchu.

8. Stawienie się stanu Szlacheckiego przed Monarcho.

9. Chor ludu.

10. Wielkie Duetto śpiewane przez zch Peniuszow.

11. Oddalenie się w spomnionych Peniuszow.

12. Zjednoczenie się ludu.

13. Słychać różne kantonady.

14. Traby ogłaszają radość.

15. Ukazanie się Minerwy.

16. Finał śpiewany przez Marsa i Minerwę z chórem Geniu zow.

Amatorowie Muzyki i inne osoby któreby chciały się użyć akompaniowania lub general-Balsu nowym i bardzo łatwym sposobem; mogą się udać do JP. Slabinghera, u którego można znaleźć różne muzyki Wokalne i Instrumentalne w manuskrypcie. Jego własney kompozycyi. Ofiarują się nawet komponować umyslnie według upodobania każdego, bądź to Muzyka Kościelna, Teatralna, lub dla rozrywki.

D. 18. t. m. uciekł z Wilna od W. Otto Fryderyka Hertyka Chor: B. W. P. człowiek poddany imieniem Ant: Zukowszczuk lat 17. twarzy czarney, pełney, ospowaty, włosow czarniawych, krótko postrzyżonych, nosa miernego, mówi po Ruskmu, Litewskmu, i Łotewskmu, w kapocie czarney sukna prostego, w kapucie ceratowey; ukradł 2. kiacze, iedna mierzyn, dobry siersci białey, grzywy z obu stron siwey, na karku, szyi, głowie, znaki gorczyczne rude, kark i piersi od szorów zamulane, zawłoki w piersiach; druga podiazdek, mała, gniada z grzywą czarną. Także ukradł zegarek srebrny nowy Francuzki wielki z tasiemką czerwoną skurzana, kluczykiem i cyfrą F. G. w kopercie srebr: na spodzie N. 1383 daley w użtety koperty N. 9. Ktoby takowego poddanego poścignął, i rzeczy zkradzione wynalazł, zechce dostawić do Wilens: policyi, za co przyzwoitą nagrodę odbierze.

Jan Józef Kuczewski różnie odmieniaczy swoje Imiona urody od 8 do 9 cali, lat 25 liczący, twarzy bład okrągławy pełney gładkiej, brodę i wąsy dopiero golic poczoł, włosy na głowie bład podług terażniejszego zwyczaju strzyżone, w sobie subtelny, w surducie granatowym zmanszestrowymi czarnymi wylgami, który służąc pisarzem w kordonie Pruskim w mieście Wotłowiczach w dzierzawie w Sudnika sam szedł nierdzawszy kalkulacyi z Zewiadywaney krescencyi. i powierzoney rachomości, zabrawszy 200 Talarow pruskich w złocie i monetą Talar: 12 bryczkę Litewską, obręczami na kołach kuta, koni parę gniadych kosztujących czer: złt: 30. trzeci skarogniady czer: złt: 10. w uprząży czarnych szorkach pruskich, podmowiwszy z sobą Pannę służącą Jozefitę Pacewiczownę, kobitę otyłą, urody od 7 do 8 Cali twarzy białey ospowatey, włosow i brwi czarnych uciekli Zaprascriptem zfabrykowanym z Lantratowstwa Kalwaryjskiego w dniu 18. Xbra 1802. wydanym natygodni 2. do Kowna tylko Służącym z Człkiem Jerzym Okuczewskim, przepuszczone zostali bez Człeka przez kordon Pruski i przenocowawszy w Puniach na dnia 1. Junii a terażego Roku w Głab Kraiu Imperum Rofsyeyjskiego schroniwszy się Takowe Osoby Kuczewski i Pacewiczowna Jeśli by się gdzie okazały, uprasza Aktor Sudnik aby był uwadomiony Jego Plenypotęta JP. Józefa Kapecewycza Dwo: Byłego S. Litt: mieszkającego w Wilnie na Sawicz Ulicy pod Nu 90. za co przyzwoitą odbierze nagrodę